

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 2.10.2006
KOM(2006) 565 slutlig

2006/0180 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska
urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1) FÖRSLAGETS SAMMANHANG

- **Motiv och syften**

Efter halvtidsöversynen av Lissabonstrategin lade kommissionen i februari 2005 fram ett meddelande om tillväxt och sysselsättning som innehöll förslag om en ny start för Lissabonstrategin med inriktning på två mål: att skapa en starkare och mer hållbar tillväxt samt fler och bättre arbetstillfällen. Detta inbegrep en fullständig revidering av styrelseformerna för den europeiska sysselsättningsstrategin i syfte att uppnå maximal effektivitet och skapa synergieffekter mellan nationella och europeiska insatser. Löner är ett centralt inslag i detta sammanhang, eftersom de påverkar den totala produktionskostnaden, sysselsättnings- och inkomstnivån samt den sociala situationen för de anställda och deras familjer. Uppgifter om löner och faktorer som påverkar dem har stor betydelse för övervakningen av ekonomisk politik, sysselsättningspolitik, utbildningspolitik och jämställdhetspolitik som skall säkerställa att fördelarna med tillväxt och nya arbetstillfällen i EU kommer alla till del. Uppgifterna skall också användas vid utvärderingen av den nya socialpolitiska agendan 2005-2010.

För att uppnå dessa mål behöver kommissionen information om lönestrukturer och lönespridning i medlemsstaterna efter socioekonomiska variabler och i förhållande till olika former av avlönat arbete. Denna information är nödvändig för att man skall kunna analysera och förstå arbetsmarknaden och utvecklingen av arbetskraftens struktur. Fördelarna med att ha tillgång till uppgifter om löner i förhållande till andra sysselsättningsvariabler är allmänt erkända.

Arbetskraftsundersökningen är den första och mest auktoritativa referensskällan när det gäller information om arbetsmarknaden, och därför bör även lön, som är en grundläggande variabel för att förklara beteendemönster på arbetsmarknaden, finnas med som en obligatorisk variabel i denna undersökning för att möjliggöra en mer komplett analys av arbetsmarknaderna.

- **Bakgrund**

Genom rådets förordning (EG) nr 577/98 infördes inkomst 1998 som en ny undersökningsvariabel för vilken uppgifter skulle lämnas inom ramen för arbetskraftsundersökningen. Eftersom uppgifter av detta slag är känsliga infördes den nya variabeln dock på frivillig basis, vilket gav medlemsstaterna möjlighet att pröva om sådana uppgifter kan samlas in inom ramen för en arbetskraftsundersökning, att fastställa hur man kan göra detta på bästa sätt utan att det leder till en minskad svarsfrekvens totalt sett samt att kontrollera kvaliteten på de insamlade uppgifterna.

I tillämpningsförordningen bestod inkomstmodulen ursprungligen av fem variabler: nettomånadslön från huvudsyssla, extra betalningar från huvudsyssla, arbetslöshetsersättning, extra betalningar avseende arbetslöshetsersättning, sjukpenning, handikappbidrag eller invaliditetsersättning. I detta förslag utgörs de begärda uppgifterna enbart av "månadslön från huvudsyssla". Syftet med denna variabel är inte att samla in information om lönenivån i EU:s medlemsstater. Uppgifterna skall användas som en variabel för att förklara beteendemönstren på arbetsmarknaden.

Under 1998 var det bara två medlemsstater som samlade in och tillhandahöll sådan information till Eurostat. Sedan dess har medlemsstaterna beviljats medel för att testa

denna variabel i sina undersökningar och undersöka sambandet mellan resultatet av arbetskraftsundersökningen och administrativa källor. Omkring hälften av medlemsstaterna samlar nu in uppgifter om löner i arbetskraftsundersökningen med tillfredsställande resultat, och man har också fastställt de bästa metoderna för insamling av sådan information.

Värdet av att samla in sådan information för genomförandet av politiska åtgärder är allmänt erkänt, och det behövs uppgifter från hela EU. Några medlemsstater efterlyser dock en förenkling av den variabel som tidigare var frivillig för att kunna påbörja datainsamlingen, medan andra kan ta med variabeln i sina frågeformulär för arbetskraftsundersökningen endast om det finns en rättslig skyldighet att lämna sådan information.

Det är därför nödvändigt att ändra rådets förordning (EG) nr 577/98 i enlighet med detta och införa ”lön från huvudsyssla” som en obligatorisk variabel i arbetskraftsundersökningen.

- **Gällande bestämmelser**

Genom rådets förordning (EG) nr 577/98 infördes inkomst som en ny frivillig undersökningsvariabel för vilken uppgifter skulle lämnas inom ramen för arbetskraftsundersökningen. Syftena med det förslag till förordning som presenteras i denna motivering är att

- göra den frivilliga undersökningsvariabeln obligatorisk,
- begränsa de uppgifter som skall lämnas i fråga om inkomst till ”lön från huvudsyssla”, och
- ge de medlemsstater som tillhandahåller sådan information med hjälp av administrativa källor en tidsgräns på 18 månader för att överlämna uppgifterna och därigenom minska den administrativa börda som det innebär att ta fram uppgifterna.

- **Förenlighet med unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Man har samrått med medlemmarna i arbetsgruppen för arbetsmarknadsstatistik och direktörerna för social statistik och beaktat deras synpunkter. Förslaget har fått brett stöd både från direktörerna för social statistik och från arbetsgruppen för arbetsmarknadsstatistik.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

För att undvika att öka den administrativa bördan har flera medlemsstater bett att få använda administrativa uppgifter som grundval för denna information. Det betyder att det tar längre tid att få in uppgifterna. Kommissionen har godtagit detta, vilket också avspeglas i förslaget till förordning.

Frågor som rör lön är känsliga och har i allmänhet låg svarsfrekvens. Svarsfrekvensen kan dock höjas. Vissa länder har uppnått en ganska god svarsfrekvens för denna variabel, och man har fastställt framgångsfaktorerna och på grundval av detta lagt fram de bästa metoderna.

Ett annat problem som ofta tas upp är svårigheten att nå fram till en harmoniserad definition av lön. Vissa länder kan endast uppge bruttolöner, andra nettolöner, medan några länder använder definitioner som inte motsvarar något av dessa begrepp. En gemensam definition är väsentlig när man skall mäta lönenivåer eller löneutveckling. De löneuppgifter som samlas in genom arbetskraftsundersökningen kommer dock endast att användas som bakgrundsinformation till klassificeringen av löner (deciler) för att analysera hur lönen påverkar beteendemönstren på arbetsmarknaden. I detta fall är en gemensam definition inte så relevant och den påverkar inte klassificeringen i någon nämnvärd utsträckning.

Vissa medlemsstater har också framhållit att gemenskapsstatistiken över inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC) kan användas för att stödja lönebaserade analyser, eftersom problemen med definition och svarsfrekvens verkar vara mindre relevanta när denna källa används. Arbetskraftsundersökningen kanske inte är den bästa källan för uppgifter om löner, men den gör det möjligt att göra kopplingar till vidare socioekonomiska variabler och har en mycket större urvalsstorlek, vilket möjliggör mer detaljerad korsklassificering. Dessa två aspekter anses tillräckliga för att motivera användningen av arbetskraftsundersökningen i detta sammanhang.

- **Extern experthjälp**

Berörda fackområden

De nationella representanterna i Eurostats arbetsgrupp för arbetsmarknadsstatistik är experter med ingående kunskaper om löne- och arbetskraftsundersökningar.

Metoder

Öppna diskussioner har förts mellan experterna vid mötena i arbetsgruppen för arbetsmarknadsstatistik (slutsatserna finns i protokollen) och pilotundersökningar har genomförts i de flesta medlemsstater.

Medel har anslagits till de medlemsstater som varit beredda att testa denna variabel i sina undersökningar och undersöka sambandet mellan resultaten av arbetskraftsundersökningen och administrativa källor. De bästa metoderna för insamling av uppgifter av detta slag har fastställts på grundval av de tekniska rapporter som medlemsstaterna utarbetat med dessa medel.

Organisationer och experter som i huvudsak rådfrågats

Experterna kom från de nationella statistikorganen.

Synpunkterna i korthet

Inga potentiellt allvarliga risker med oåterkalleliga konsekvenser har nämnts.

Man har fastställt och spridit de bästa metoderna för insamling av löneuppgifter inom arbetskraftsundersökningen. Följande anses t.ex. vara god praxis:

- Frågorna bör vara lätta att besvara och inte alltför många. Intervjuaren bör kunna

förklara vilka särskilda bidrag som skall räknas med.

- Det är bättre att börja med att ställa en fråga om exakt lön och helst be personen kontrollera lönebeskedet eller, om han eller hon inte vet, föreslå några löneintervall.

- Ett introduktionsbrev eller en förklaring från intervjuaren ger ofta goda resultat när det gäller att öka beredvilligheten att besvara frågor av detta slag.

I en rad länder har man också kunnat korrigera svarsbortfall genom imputering med hjälp av andra källor, bland annat administrativa register eller andra undersökningar (t.ex. undersökningen om inkomststrukturer). Flera länder har använt denna metod med goda resultat.

Offentliggörande av experternas rekommendationer

Alla slutliga rapporter som utarbetats med de medel som beviljats för att testa frågor om löner i arbetskraftsundersökningen eller för att undersöka sambandet mellan administrativa källor och uppgifter från arbetskraftsundersökningen har publicerats på webbplatsen Circa. Samma sak kommer att ske när det gäller information om imputering.

• **Analys av effekter och konsekvenser**

Vi har övervägt följande tre handlingsalternativ:

Alternativ A: Behålla inkomst som en frivillig variabel även i fortsättningen och använda gemenskapsstatistiken över inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC) för att samla in information om lönestrukturer och lönespridning i medlemsstaterna efter socioekonomiska variabler.

Alternativ B: Göra variabeln ”inkomst” i arbetskraftsundersökningen (enligt förordning nr 577/98) obligatorisk genom att införa en gemensam definition av lön och samma tidsgräns för uppgiftslämning som för övriga variabler i arbetskraftsundersökningen (tolv veckor efter slutet av referensperioden).

Handlingsalternativ C: Göra variabeln ”lön från huvudsyssla” i arbetskraftsundersökningen obligatorisk, använda en flexibel definition och tillåta en längre period på 18 månader för uppgiftslämning för de länder som använder administrativa källor för att ta fram uppgifterna.

Handlingsalternativ C valdes eftersom det är en god kompromiss mellan att tillgodose gemenskapspolitiska behov och undvika alltför mycket merarbete för medlemsstaterna. Ett sådant angreppssätt med en flexibel definition av lön gör det möjligt att ta fram den information som krävs för att tillgodose de politiska behoven, samtidigt som det handlingsalternativet är lättare att genomföra i medlemsstaterna eftersom färre nya frågor behöver föras in på frågeformuläret för arbetskraftsundersökningen. Det gör också att medlemsstaterna kan använda administrativa uppgifter utan att det får negativa effekter.

Handlingsalternativ A är högst otillfredsställande med tanke på de politiska behoven, eftersom alla länder inte kan tillhandahålla uppgifter genom arbetskraftsundersökningen och gemenskapsstatistiken över inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC) inte ger samma detaljnivå.

Handlingsalternativ B är inte tillräckligt flexibelt och innebär en alltför stor börda för medlemsstaterna. Det skulle innebära att a) flera nya frågor måste föras in på frågeformuläret för arbetskraftsundersökningen, b) den allmänna kvaliteten på

arbetskraftsundersökningen kan försämrats eftersom det finns stor risk för ökat svarsbortfall och c) administrativa uppgifter inte kan användas.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Huvudsyftet är att ge kommissionen de verktyg som krävs för att göra socioekonomiska analyser av sambanden mellan lön från huvudsyssla och sysselsättningsvariabler för alla medlemsstater. En rådets och Europaparlamentets förordning som innebär att variabeln ”lön från huvudsyssla” i arbetskraftsundersökningen görs obligatorisk är ett lämpligt instrument för att uppnå detta mål. Samtidigt får de länder som är beredda att använda administrativa källor längre tid på sig att lämna dessa uppgifter.

- **Rättslig grund**

I artikel 285 ges den rättsliga grunden för gemenskapsstatistiken. Rådet skall enligt medbeslutandeförfarandet besluta om åtgärder för att framställa sådan statistik som behövs för gemenskapens verksamhet. I den artikeln fastställs att produktionen av gemenskapsstatistik skall uppfylla kraven på opartiskhet, tillförlitlighet, objektivitet, vetenskapligt oberoende, kostnadseffektivitet och konfidentialitet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Detta förslag innebär att administrativa källor får användas för att minska bördan för de svarande. Ett sådant angreppssätt med en flexibel definition av lön gör det möjligt att ta fram den information som krävs för att tillgodose de politiska behoven, samtidigt som det handlingsalternativet är lättare att genomföra i medlemsstaterna eftersom färre nya frågor behöver föras in på frågeformuläret för arbetskraftsundersökningen.

Förslaget innebär en minimal arbetsbelastning och får inga betydande budgetkonsekvenser, eftersom det förutsätts att endast en eller två frågor förs in på det nationella frågeformuläret för arbetskraftsundersökningen eller att inkomstuppgifter imputeras från administrativa källor.

- **Val av regleringsform**

Förslaget instrument: förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Vilken typ av Europaparlamentets och rådets rättsakt som väljs hänger samman med målet med lagstiftningen. Med tanke på informationsbehoven på EU-nivå har man tenderat att för gemenskapsstatistiken hellre använda förordningar än direktiv som grundläggande rättsakter. En förordning är att föredra, eftersom den ger samma lagstiftning i hela EU och medlemsstaterna inte kan tillämpa endast vissa valda delar av rättsakten. En förordning är direkt tillämplig, vilket innebär att den inte behöver införlivas i nationell rätt. Direktiv däremot, som syftar till att harmonisera

medlemsstaternas olika lagar, är bindande för medlemsstaterna i fråga om det resultat som skall uppnås, men de nationella myndigheterna kan själva bestämma form och tillvägagångssätt för att uppnå EU:s mål. Direktiv måste införlivas i nationell rätt. Att låta rättsakten få formen av en förordning är i överensstämmelse med andra statistiska rättsakter som antagits sedan 1998.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag påverkar inte gemenskapens budget.

5) YTTERLIGARE UPPLYSNINGAR

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Den föreslagna rättsakten avser en fråga som gäller EES och bör därför även omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

efter samråd med kommittén för det statistiska programmet i enlighet med artikel 3 i rådets beslut 89/382/EEG, Euratom av den 19 juni 1989²,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget³, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med Lissabonstrategin måste Europeiska unionen i högre grad inrikta sin politik på tillväxt och sysselsättning för att Lissabonmålen skall kunna uppnås, vilket också bekräftats genom halvtidsöversynen 2005.
- (2) EU:s utveckling och den inre marknadens funktionssätt har lett till ett ökat behov av jämförbara uppgifter som gör det möjligt att undersöka hur lönestruktur och lönespridning påverkar arbetsmarknaden, i synnerhet som ett sätt att analysera framsteg i fråga om ekonomisk och social sammanhållning.
- (3) För att utföra sina arbetsuppgifter behöver kommissionen uppgifter om klassificering av löner efter socioekonomiska variabler och i förhållande till olika former av avlönat arbete, eftersom dessa är nödvändiga för att man skall kunna analysera och förstå arbetsmarknaden och utvecklingen av arbetskraftens struktur. Fördelarna med att ha tillgång till uppgifter om löner i förhållande till andra sysselsättningsvariabler är allmänt erkända.
- (4) EU:s arbetskraftsundersökning är den första och mest auktoritativa referensskällan när det gäller information om arbetsmarknaden i EU, och därför bör även information om löner, som är en grundläggande variabel för att förklara beteendemönstren på arbetsmarknaden, finnas med som ett standardinslag i undersökningen för att möjliggöra en mer komplett analys av arbetsmarknaderna.
- (5) Rådets förordning (EEG) nr 577/98⁴ bör ändras i enlighet med detta.

---

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

³ EUT C [...], [...], s. [...].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 577/98 skall ändras på följande sätt:

1. I Artikel 4.1 skall led 1 ersättas med följande:

”1) lön från huvudsyssla”

2. Artikel 6 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

Överlämnande av resultaten

Medlemsstaterna skall inom tolv veckor efter referensperiodens slut överlämna resultaten av undersökningen till Eurostat, utan direkta identifieringstecken.

Uppgifter som motsvarar undersökningsvariabeln ”lön från huvudsyssla” får överlämnas till Eurostat inom 18 månader efter referensperiodens slut, om administrativa uppgifter används för att lämna denna information.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

---

⁴ EGT L 77, 14.3.1998, s. 3. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2257/2003 (EUT L 336, 23.12.2003, s. 6).